

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2009 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych czynności sądów w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych

Na podstawie art. 41 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 stycznia 2002 r. w sprawie szczegółowych czynności sądów w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych (Dz. U. Nr 17, poz. 164 oraz z 2005 r. Nr 109, poz. 916) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Występując do Ministra Sprawiedliwości o udzielenie tekstu prawa obcego, wyjaśnienie obcej praktyki sądowej lub o informację co do istnienia wzajemności w stosunkach z państwem obcym, sąd określa szczegółowo zagadnienie prawne wymagające wyjaśnienia. Sąd wskazuje ponadto datę, na którą stan prawny powinien być ustalony, oraz przesyła akta sprawy.”;

2) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do pism podlegających doręczeniu za granicą dołącza się sporządzone przez tłumacza przysięgłego ich tłumaczenie na język urzędowy państwa wezwanego, a jeżeli w państwie wezwanym obowiązuje kilka języków urzędowych, na jeden z języków urzędowych miejsca, w którym ma zostać dokonane doręczenie, albo na inny język wskazany przez to państwo.”;

3) w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pisma podlegające wysłaniu do organów zagranicznych, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych państw obcych w Rzeczypospolitej Polskiej,

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57, Nr 26, poz. 156 i 157 i Nr 56, poz. 459.

przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej podpisuje sędzia; w zakresie powierzonych czynności pisma może podpisywać referendarz sądowy.”;

4) § 18 i 19 otrzymują brzmienie:

„§ 18. 1. Pisma podlegające wysłaniu za granicę przesi sądów okręgowych i przesi sądów apelacyjnych kierują do:

- 1) Ministra Sprawiedliwości, jeżeli mają być wysłane do państwa, z którym jest zawarta umowa międzynarodowa przewidująca porozumiewanie się sądów za pośrednictwem organów centralnych, albo do państwa, z którym jest brak stosunków dyplomatycznych,
- 2) właściwych sądów lub innych organów państw, z którymi zawarto umowy międzynarodowe przewidujące bezpośrednie porozumiewanie się sądów lub jeżeli taki sposób porozumiewania się dopuszcza prawo państwa wezwanego,
- 3) przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej, w pozostałych przypadkach.

2. Wnioski o wydanie osób ściganych lub skazanych, o przejęcie lub przekazanie ścigania karnego oraz o przejęcie lub przekazanie osób skazanych do wykonania wyroku kieruje się w trybie określonym w ust. 1 pkt 1.

3. W sprawach cywilnych doręczenie pism osobom przebywającym albo mającym siedzibę za granicą może nastąpić również w innym trybie niż określony w ust. 1, jeżeli wynika to z obowiązujących przepisów.

§ 19. 1. W przypadku gdy prośba osoby przebywającej lub mającej siedzibę za granicą dotyczy wydania dokumentów albo udzielenia informacji poza toczącym się postępowaniem sądowym, od których należy się opłata, odpowiedź dla wnioskodawcy, wraz z przygotowanym dokumentem, przesyła się za pośrednictwem prezesa sądu okręgowego razem z pismem przewodnim, sporządzonym w dwóch egzemplarzach, z których jeden adresuje się do prezesa sądu okręgowego, a drugi – do przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej. W piśmie przewodnim należy zamieścić prośbę o doręczenie korespondencji za pobraniem należnych opłat, których wysokość należy wskazać w tym piśmie.

2. Jeżeli w imieniu osoby, o której mowa w ust. 1, zwraca się przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny jej państwa w Rzeczypospolitej Polskiej, dokument przesyła się temu przedstawicielstwu lub urzędowi za pośrednictwem prezesa sądu okręgowego, wskazując wysokość opłaty i numer rachunku bankowego sądu, na który należy dokonać wpłaty.”;

5) w dziale II rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Sposób wykonywania czynności dotyczących osób korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych i konsularnych oraz czynności z udziałem tych osób

§ 26. W razie wątpliwości, czy dana osoba korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z immunitetu, sąd może zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości o stwierdzenie tej okoliczności, przesyłając jednocześnie akta sprawy.

§ 27. 1. W przypadku zrzeczenia się przez państwo obce lub organizację międzynarodową immunitetu przysługującego danej osobie sąd, po otrzymaniu zawiadomienia o zrzeczeniu, przesyła do Ministra Sprawiedliwości przeznaczony dla strony pozwanej lub uczestnika postępowania odpis pozwu lub wniosku i wezwanie na termin posiedzenia.

2. Wezwanie sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 1 lub 2 do rozporządzenia.

§ 28. 1. Pisma przeznaczone do doręczenia podmiotom korzystającym z immunitetu oraz innym osobom przebywającym w budynkach lub pomieszczeniach korzystających z nietykalności na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych przesyła się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do doręczania pism sądowych obywatelom polskim przebywającym za granicą, którzy korzystają z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego.

3. Pisma, o których mowa w ust. 1, nie mogą zawierać zagrożenia karą porządkową lub innymi środkami przymusu.

§ 29. 1. Jeżeli zachodzi potrzeba przesłuchania w charakterze świadka lub występowania w charakterze biegłego lub tłumacza członka misji dyplomatycznej korzystającego, w oparciu o prawo wewnętrzne lub postanowienia Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232), albo inne konwencje lub umowy międzynarodowe, z immunitetu dyplomatycznego, sąd zwraca się do tej osoby, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości, o wyrażenie zgody.

2. W sprawach, w których zachodzi potrzeba przesłuchania w charakterze świadka lub występowania w charakterze biegłego członka urzędu konsularnego, sąd wzywa go bezpośrednio w trybie art. 44 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 24 kwietnia 1963 r. (Dz. U. z 1982 r. Nr 13, poz. 98), chyba że dwustronne konwencje konsularne zawarte przez Rzeczpospolitą Polską stanowią inaczej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, gdy zachodzi potrzeba przedstawienia przez osoby

określone w tych przepisach pisemnych wyjaśnień, dokumentu lub przedmiotu oględzin.

4. Sąd, zwracając się o wyrażenie zgody, określa przedmiot przesłuchania i dołącza wezwanie ze wskazaniem proponowanego terminu przesłuchania.

5. Wezwanie sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

6. Prawidłowość sporządzenia wezwania sprawdza, przed jego wysłaniem, prezes sądu.

§ 30. Termin przesłuchania, poza przypadkami niecierpiącymi zwłoki, wyznacza się w taki sposób, aby między datą wysłania wezwania a zamierzonym przesłuchaniem upłynął okres umożliwiający osobie wezwanej dokładne zapoznanie się z treścią wezwania i przygotowanie się do przesłuchania.

§ 31. Osoba korzystająca z immunitetu nie ma obowiązku składania przyrzeczenia; nie uprzedza się jej również o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.”;

6) § 35 otrzymuje brzmienie:

„§ 35. 1. Sąd ustala obywatelstwo osoby zamieszkałej lub przebywającej w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie posiadanych przez nią dokumentów, w szczególności:

- 1) dowodu osobistego, paszportu lub stwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego, wydanych przez organ polski,
- 2) paszportu lub innego dokumentu tożsamości wydanego przez organ państwa obcego,
- 3) wydanej przed dniem 1 lipca 2001 r. karty stałego pobytu lub karty czasowego pobytu albo karty pobytu wydanej po dniu 1 lipca 2001 r.,
- 4) dokumentu podróży przewidzianego w Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 119, poz. 515 i 517), polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, tymczasowego polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca oraz polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca,
- 5) dokumentów wydanych na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z późn. zm.²⁾),
- 6) dokumentów wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z 2005 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 216, poz. 1367).

2. W razie wątpliwości co do dokumentu okazanego przez obywatela państwa obcego należy zwracać się o wyjaśnienie do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców lub Komendanta

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i www.inforlex.pl

Głównego Straży Granicznej.

3. Ustalenia obywatelstwa można dokonać także na podstawie informacji z rejestrów państwowych.

4. O ustaleniu obywatelstwa zgodnie z ust. 1 należy uczynić dokładną wzmiankę w protokole posiedzenia.”;

7) po § 36 dodaje się § 36¹ w brzmieniu:

„§ 36¹. Przepisy § 35 i 36 stosuje się odpowiednio do ustalania obywatelstwa osób zmarłych.”;

8) § 39 otrzymuje brzmienie:

„§ 39. 1. Wnioski o doręczenie pism i przesłuchanie obywateli polskich przebywających za granicą można kierować do przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonania w ramach ich kompetencji. Do wniosku o przesłuchanie osoby można dołączyć druk protokołu przesłuchania i treść niezbędnych pouczeń.

2. Jeżeli osoba, która ma być przesłuchana, nie mieszka w miejscowości, w której znajduje się siedziba przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej, i istnieją podstawy do przyjęcia, że może nie dojść do jej przesłuchania w sposób określony w ust. 1, do wniosku dołącza się jego tłumaczenie sporządzone przez tłumacza przysięgłego.”;

9) § 46 otrzymuje brzmienie:

„§ 46. We wnioskach o udzielenie pomocy prawnej kierowanych do sądu lub innego organu państwa obcego, w stosunkach z którym jest brak odpowiedniej umowy międzynarodowej, zamieszcza się zapewnienie wykonywania wniosków sądów lub innych organów tego państwa.”;

10) § 53 otrzymuje brzmienie:

„§ 53. 1. Koszty powstałe w związku z udzieleniem pomocy prawnej ustala się w złotych polskich.

2. Skarb Państwa tymczasowo wykląda różnicę pomiędzy kosztami udzielenia pomocy prawnej a kwotą złożonej zaliczki.

3. Po wykonaniu wniosku należy rozliczyć koszty udzielenia pomocy prawnej.”;

11) w § 66 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) informacje o przedawnieniu karalności bądź wykonania kary, wraz ze wskazaniem daty upływu terminu przedawnienia.”;

12) § 67 otrzymuje brzmienie:

„§ 67. Sąd sporządza wniosek wraz z załącznikami w dwóch egzemplarzach i przesyła go do Ministra Sprawiedliwości w celu nadania dalszego biegu na co najmniej 7 dni przed upływem terminu, na jaki organ państwa obcego zastosował tymczasowe aresztowanie wobec osoby ściganej w celu wydania.”;

13) w § 68:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek przesyła się do właściwego organu państwa obcego bezpośrednio lub za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości bądź Biura Międzynarodowej Współpracy Policji w Warszawie.”;

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Sąd, który uzyskał informację o tymczasowym aresztowaniu na terytorium innego państwa osoby ściganej w celu wydania, zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości w ciągu 2 dni od dnia uzyskania takiej wiadomości, wskazując datę i okres zastosowania aresztu.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do zawiadomienia Ministra Sprawiedliwości o przypadkach, w których konieczne będzie wystąpienie o wydanie w związku z niemożnością przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania.”;

14) po § 69 dodaje się § 69¹ w brzmieniu:

„§ 69¹. Sąd, który wnioskował o wydanie, zawiadamia Ministra Sprawiedliwości, w ciągu 3 dni od dnia uzyskania takiej wiadomości, o wszystkich okolicznościach mających istotne znaczenie dla postępowania o wydanie, w szczególności o okolicznościach skutkujących brakiem celowości lub podstaw do kontynuowania procedury o wydanie, przesyłając w razie potrzeby kopie orzeczeń lub innych dokumentów.”;

15) § 71 otrzymuje brzmienie:

„§ 71. W sprawach o przestępstwo popełnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemca, przeciwko któremu skierowano akt oskarżenia, sąd ustala dopuszczalność i ocenia celowość wystąpienia z wnioskiem o przejęcie ścigania przez właściwy organ państwa obcego. W przypadku oceny pozytywnej sąd sporządza wniosek i przekazuje go w dwóch egzemplarzach Ministrowi Sprawiedliwości.”;

16) w § 77 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Sąd, o którym mowa w ust. 1, gdy istnieją do tego podstawy, zawiadamia zakład karny, w którym skazany będzie odbywał karę, że nie może być on bez zgody państwa skazania ścigany, skazany ani pozbawiony wolności w celu wykonania kary za inne przestępstwo popełnione przed dniem przekazania niż to, w związku z którym nastąpiło jego przekazanie.”;

17) w § 81 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„ 5) inne dokumenty mające znaczenie dla sprawy.”;

18) załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia otrzymują brzmienie określone odpowiednio w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia;

19) załączniki nr 4 i 5 do rozporządzenia otrzymują brzmienie określone odpowiednio w załącznikach nr 3 i 4 do niniejszego rozporządzenia;

20) załącznik nr 7 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 5 do niniejszego rozporządzenia;

21) załącznik nr 16 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 6 do niniejszego rozporządzenia;

22) załączniki nr 25–27 do rozporządzenia otrzymują brzmienie określone odpowiednio w załącznikach nr 7–9 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

W dniu 28 stycznia 2002 r. Minister Sprawiedliwości wydał rozporządzenie w sprawie szczegółowych czynności sądów w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych (Dz.U. Nr 17, poz. 164, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem,” które weszło w życie z dniem 16 marca 2002 r.

Rozporządzenie zostało wydane w oparciu o upoważnienie zawarte w art. 41 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.). Zgodnie z treścią wskazanego przepisu rozporządzenie powinno określać szczegółowe czynności sądów w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych, w tym uwierzytelnianie dokumentów przeznaczonych do użytku za granicą, sposób wykonywania czynności dotyczących osób korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych i konsularnych oraz czynności z udziałem tych osób, czynności związane ze stawiennictwem przed sądami, tryb ustalania obywatelstwa, szczegółowy tryb występowania o pomoc prawną i udzielania takiej pomocy sądom i innym organom państw obcych oraz szczegółowy tryb występowania o wydanie osób ściganych lub skazanych oraz inne formy współpracy w sprawach karnych.

Potrzeba nowelizacji przepisów rozporządzenia związana jest ze zmianami wprowadzonymi do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.c.”, ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2009 r. Ponadto dotychczasowe doświadczenia związane ze stosowaniem rozporządzenia wskazują na celowość pewnych zmian dla usprawnienia oraz ujednoczenia praktyki sądowej.

Zmian dokonano w § 5 rozporządzenia w celu zapewnienia spójności pod względem merytorycznym oraz terminologicznym z treścią art. 1143 k.p.c. Zmiana § 5, polegająca na nałożeniu na sąd obowiązku szczegółowego określenia zagadnienia prawnego wymagającego wyjaśnienia, wynika z dotychczasowych doświadczeń w stosowaniu rozporządzenia i ma na celu usprawnienie realizacji wniosków sądu.

Konieczna okazała się zmiana § 11 rozporządzenia poprzez rozszerzenie jego zakresu. Art. 1133 § 1 k.p.c. wprowadza możliwość doręczenia pism przez sąd osobie przebywającej lub

mającej siedzibę za granicą – pocztą listem poleconym za potwierdzeniem odbioru, a zatem bez potrzeby sporządzania wniosku.

Istotnego znaczenia na tle nowej regulacji wynikającej z treści art. 1130 § 2 k.p.c. nabiera zmiana **§ 14** rozporządzenia polegająca na rozszerzeniu uprawnień referendarza sądowego.

Zmiana **§ 18** rozporządzenia stanowi dostosowanie do treści art. 1133 § 1 k.p.c. dopuszczającego możliwość doręczania pism sądowych za granicą listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.

Zmiana terminologii użytej w **§ 19** rozporządzenia wynika zarówno ze zmiany przepisów k.p.c., jak też dostosowania do terminologii zawartej w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398, z późn. zm.). Z tego też względu wyrażenie „osoby zamieszkałej” zostało zastąpione wyrażeniem „osoby przebywającej”; skreślono wyrazy „sądowa lub inna opłata”, mając na uwadze fakt, iż ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych posługuje się ogólnym terminem „opłata”.

Zmiana tytułu rozdziału 4 działu II rozporządzenia, jak również zmiany **§ 26**, **§ 27** oraz **§ 29** rozporządzenia są konieczne z uwagi na wprowadzenie do części czwartej k.p.c. nowej systematyki (odrębne uregulowanie problematyki immunitetu sądowego i egzekucyjnego, jako przesłanki procesowej niezależnej od przesłanki jurysdykcji krajowej).

Niezbędne okazało się dostosowanie treści **§ 28** rozporządzenia ze względu na wprowadzenie do k.p.c. regulacji art. 1135³.

Zmiany **§ 35** rozporządzenia mają na celu dostosowanie jego brzmienia do przepisów odrębnych dotyczących dokumentów, którymi mogą posługiwać się cudzoziemcy.

Z uwagi na dotychczasową niejedolitą interpretację **§ 36** rozporządzenia dodano także **§ 36¹**.

Koniecznym okazało się dokonanie zmiany terminologii **§ 39** poprzez wprowadzenie pojęcia „obywatela polskiego przebywającego za granicą”, co nawiązuje do treści art. 1134 k.p.c. posługującego się tym samym pojęciem.

Ponadto praktyka sądowa wykazała potrzebę zmiany **§ 39 ust. 2** w celu pozostawienia do oceny sądów potrzeby załączania tłumaczeń wniosku o przesłuchanie.

Z uwagi na odstępienie w k.p.c. od zasady wzajemności, istotnego znaczenia nabiera zmiana **§ 46** eliminująca wymóg zapewniania o wzajemności we wnioskach o pomoc prawną kierowanych do organów państwa obcego.

Zmiana § 53 wynika z faktu, że w art. 1135¹ k.p.c. wprowadza się obowiązek złożenia zaliczki, gdy wykonanie wniosku o przeprowadzenie dowodu lub doręczenie może powodować koszty związane z udziałem biegłych, tłumaczy, świadków i innych osób.

Zmiany w § 66, 67 i 81 mają charakter redakcyjny i są związane z koniecznością ujednoczenia praktyki.

Zmiana § 68 ust. 3 jest konsekwencją zmiany nazwy organu wskazanego w tym przepisie. Zmiana dokonana poprzez dodanie ust. 4 i 5 ma na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania umów międzynarodowych w zakresie terminowego przekazywania wniosków o wydanie w sprawach, w których konieczne jest ich przesyłanie za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości.

Mając na uwadze fakt, iż sądy nie powiadamiają Ministra Sprawiedliwości o okolicznościach powodujących, że wniosek o wydanie jest nieaktualny w całości lub w części, dodano regulujący tę kwestię § 69¹.

Z uwagi na przystąpienie przez Polskę do umów międzynarodowych wprowadzających obowiązek zagwarantowania osobom skazanym, także w sprawach o przekazywanie orzeczeń do wykonania za granicą, uprawnień wynikających ze stosowania tzw. „zasady specjalności” (zasady ograniczonego ścigania), koniecznym stała się zmiana polegająca na dodaniu ust. 2 do § 77 – analogicznie do sytuacji uregulowanej w § 69.

Konsekwencją zmian przepisów rozporządzenia jest odpowiednia zmiana załączników numer 1, 2, 4, 7, 16 oraz 25–27, a wynikiem zmian przepisów k.p.c., wprowadzonych ustawą z dnia 17 lutego 2006 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 66 poz. 466), jest zmiana załącznika numer 5.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na strony i uczestników postępowań w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych.

2. Cel projektowanej regulacji.

Celem rozporządzenia jest uwzględnienie uregulowań ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571) oraz ujednoczenie praktyki sądowej w zakresie czynności sądów w sprawach z zakresu

międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego, a także wprowadzenie zmian o charakterze redakcyjnym oraz terminologicznym.

3. Konsultacje.

Projekt był poddany konsultacjom z prezesami sądów apelacyjnych i okręgowych. Wśród zgłoszonych postulatów znalazły się wnioski o precyzyjne określenie terminu, od którego należy liczyć dwudniowy termin przewidziany w projektowanym § 68 ust. 4 i 5. Postulaty te zostały uwzględnione poprzez wskazanie, że termin należy liczyć od uzyskania wiadomości o tymczasowym aresztowaniu na terytorium innego państwa osoby ściganej w celu wydania. Uwzględniono uwagi dotyczące projektu załącznika Nr 4 (wzór wniosku o doręczenie pism w sprawach cywilnych), poprzez wyeliminowanie wyrazów „Do Pana/ Pani”, albowiem wniosek ten kieruje się do urzędu za granicą za pośrednictwem polskiej placówki dyplomatycznej.

Opinię o projekcie wyraziło także Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”. Uwzględniono uwagę zgłoszoną przez Stowarzyszenie, a dotyczącą treści projektowanego § 53 ust. 3, poprzez użycie wyrazów: „należy rozliczyć koszty” zamiast: „sąd dokonuje rozliczenia kosztów”.

Ponadto projekt został przedłożony do zaopiniowania Sądowi Najwyższemu, Krajowej Radzie Sądownictwa, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radców Prawnych, Krajowej Radzie Notarialnej oraz Krajowej Radzie Komorniczej. Podmioty te nie zgłosiły uwag do projektu.

3. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4. Wpływ na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Wpływ na finanse publiczne.

Rozporządzenie nie pociąga za sobą dodatkowych obciążeń finansowych dla Skarbu Państwa.

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Projektowana regulacja nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

8. Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie*

stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został

zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Żaden podmiot zewnętrzny nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.